

INDEX.

minium ad fideicommissariam transit, omne ipsi debentur, *ibid.* n. 18.
Idem est si pendente die fideicommissi cedente, si nulla fideicommissarii in petendo mora intervenierit, *ibidem* num. 19.
An pendentes debeantur ei, qui ex pacto retrovendendi redimitur, *ibid.* n. 33. cum seqq.
Fructuum distributio pro rata temporis quomodo facienda remissive, *ibid.* n. 40.
Fructus pendentes tempore emptionis omnes cedunt retrahenti ex jure sanguinis, *ibid.* n. 43.
Sari, ac collecti post emptionem ante moram emptoris, vel litis contestationem ad consanguineum retrahentem non pertinent, *ibid.* n. 45.
Fructus anni currentis quomodo dividendi inter heredem beneficiarii mortui, & successorem, *ibid.* n. 56. In primis standum erit Episcopatus consuetudini, n. 57.
Debetur beneficiario, qui decessit, pro parte ob servitium Ecclesie praestitum, *ibid.* n. 58.
Fructus beneficii cujus sint post resignationem ante praestitum assensum Superioris, *ibid.* n. 59.
De divisione fructuum pendentium inter heredes commendatarii Ordinis militaris, & successorem, *ibidem* num. 64.
Fructus feudi quemadmodum distribuuntur inter heredes vassalli, & qui in feudum succedit, *ibid.* n. 65.
Fructus rei legatæ à quo tempore cedant legatario, *ibid.* n. 67. 73. Quid in fideicommissario particulari, n. 74. Quid de universali, remissive, n. 75.
De divisione fructuum pendentium inter heredes majoratus possessoris, & sequentem, *ibid.* n. 76. Quid de pœnis judicialibus ad majoratum pertinentibus, n. 77.
Fructus omnes pendentes in rebus majoratus suos facit, qui immediate primo fundatori succedit, *ibid.* n. 78.
De variis fructuum divisionibus, remissive, *ibid.* n. 80.
Fructus pendentes in bonis viri, vel uxoris tempore soluti conjugij ad quem pertineant, *ibid.*
Fructus recondere non licet, Clericis non praemonitis, quibus ex eis decimæ debentur, *lib.* 1. 17. 103.
Pendentes sunt describendi, si id possulet Parochus, vel alius, cui decimæ sunt solvenda, *ibidem*.
Fructus an sint restituendi venditori, rescisso contractu ex *l. 2. de reso. vendit.* *lib.* 2. 3. n. 72. cum seqq.
Fructus rei pertinent ad dominium, n. 75.
Fructus ex propriis agris percepti licet venales habeantur inter merces non numerantur, *lib.* 2. cap. 5. n. 30. & 31.
Ubi, an debeantur vino, vel oleo legato?
Beneficij an locari ad longum tempus possint, *lib.* 2. 17. 3. cum seqq.
Fumentum vetus dare, ut tantundem ex novo reddatur, quando liceat, *lib.* 2. 3. n. 61. & 62.
Fandus continet universitatem, *lib.* 1. 13. 19.
Si locatus vendatur, fructibus pendentibus, omnes emptoris sunt, *lib.* 1. 15. 4.
Fur semper est in mora, *lib.* 1. 2. 24.
Furti actio pro minimis non datur, *lib.* 1. 3. 76.
Furti damnatus infamia notatur, *ibid.* n. 79.
Fur famosus dicitur, qui clam sæpius furatur, sed non latro, *lib.* 2. 9. 76.
Pro tertio furto capitis pœnas dat, quod limitatur, *lib.* 2. 68. cum seqq.
Furtivam rem sæpè contrectans plura non admittit delicta, nisi à possessione ceciderit, *lib.* 2. 10. 107.
Fur an gaudeat Ecclesiastica immunitate, *lib.* 2. 20. 143. cum alijs?
An sit remittendus ad locum delicti, etsi in alio territorio cum re furtiva reperitur, n. 190.
Farans rem sacram de loco sacro afficitur ultimo supplicio, *lib.* 2. 9. 74.
Farans cum fractione parietis pro primo furto non suspenditur, n. 75.
Pro furto primo, quæ pœna irrogetur, n. 73. Quid si aliud crimen misceatur, n. 74.

Furtum si fiat aleatori tempore ludi non punitur, *ibidem*.
Pro secundo furto pœna arbitraria de jure communi imponitur, & quid in Hispania si statutum sit, n. 79. 80. De jure nostro secundum furtum tempore belli factum pœna mortis coëreatur, *ibid.*
Pro furto primo maximo an pœna mortis possit infligi? n. 91. 92. Quod dicatur magnum furtum Judicis arbitrio relinquatur, n. 91.
In pœnam furti simplicis jure mortis pœna potest statui, num. 93.
Furti pœna apud varias gentes referuntur, & quæ de jure irrogetur, n. 95. ad 100.
Furcarum supplicium mitius decapitatione, sed turpe, num. 55.

G

Genus logicum à legali differt, *lib.* 1. c. 13. n. 6. Eius definitio, *ibid.*
Suo generali dispositione non veniunt quæ ob grave præjudicium præsumitur noluisse disponens comprehendere, *lib.* 2. 43.
Grassatores an pro primo admisso possint capite plecti? *lib.* 2. 9. 75.
Græci quam anni computationem observabant, remissive, *lib.* 1. c. 12. n. 2.

H

Hebræi à quo tempore annos numerabant, *lib.* 1. 12. 4.
Quas decimas solvebant, vide verb. *Decima*.
Hebræorum servitus quandiu durabat juxta legem Moysis, *lib.* 2. c. 10. n. 7.
Heres rem legatam triginta annis contra legatarium præscribit, *lib.* 2. 22.
Hæredis bona sunt legatariis obligata, si inventarium conficere omittat, aliis non, *ibid.* n. 30.
Heres extraneus præfertur consanguineis defuncti in ejusdem morte remittenda, *lib.* 1. 13. 40.
Heres revocare non valet pactum à defuncto in favorem liberatis adjectum, *lib.* 1. 14. 27.
Non est melioris conditionis, quam defunctus, sed ejusdem, *ibid.* n. 60. Compelli potest ad idem ad quod antecessor tenebatur, n. 61.
In commodum, & in incommodum succedit, *ibid.* n. 62. Et in omne defuncti jus, n. 64.
Ex hæredis persona obligationis natura non immutatur, *ibid.*
Heres, & defunctus una, eademque persona existimantur, *ibidem*.
Heres etiam ante acceptionem, donationem à defuncto factam non revocat, *ibid.* n. 67. Nec pactum ad tertij utilitatem appositum, n. 72.
Heres fructuarij potest retinere fructus pendentes tempore mortis illius, donec expensæ in eis factæ sibi solvantur, *lib.* 1. 15. 17.
Qui hæres exitit donatori donationem inofficiosam solum quoad legitimam potest retractare, *lib.* 1. 19. 101.
Heres intra quod tempus à morte antecessoris conveniri non possit, *lib.* 2. 1. 74.
Institutas post mortem usufructuarij bonorum omnium potest statim mortuo testatore hereditatem adire, & à creditoribus hereditatis conveniri *lib.* 2. 2. 32.
Heres dato usufructuario bonorum omnium quomodo ante, & post tradita bona est satisfactorius creditoribus, num. 36. 37.
Hæredis favore contra legatarios in dubio respondetur, *lib.* 2. 5. 46.
Asserenti tot bona esse in hereditate, & non plura an credatur? *lib.* 2. cap. 6. n. 18. 24. & 25.
Hæredes occisi agere possunt contra homicidam ad interesse pro eo quod defunctus, si viveret, sua arte, & operis lucraretur, n. 54. 65. Ubi an per moriturum remitti possit?

Homicidæ

INDEX.

Homicidæ hæredes, qui ultimo supplicio affectus est, non liberantur à satisfactione interelle, n. 59.
Heres mortem, aut injuriam inferentis ad quid teneatur, num. 62. 63.
Quando ex delicto defuncti obligetur, *ibid.*
Heres damnum passus an juret in litem? *lib.* 2. 14. 61.
In hæredes ob delictum non juratur in litem, nisi cum doloso fuerit contestata, n. 62. 63.
Heres cum defuncto unâ cum eademque persona existimatur, *lib.* 2. 15. 3.
Hæredes censentur in contractibus comprehensi, etsi eorum mentio non fiat, n. 73.
De hæresi convictus potest secluso juramento, & mendacio ferri se illud crimen admisisse, quamvis sit innocens, ut mortis pœnam subterfugiat, *lib.* 1. 2. 52.
Hæres Circuitorum circa mortem sibi inferendam, *ibid.* num. 61.
Ob hæres non omnino internam pœnæ juris non irrogatur, *lib.* 2. 8. 69.
In hæresi causa licet testibus ad detegendum crimen testimonium ex intervallo corrigere, *lib.* 2. 13. 98. Et quid in crimine læsæ Majestatis humanæ, n. 59.
Hæreticæ filius non incurrit pœnas juris, *lib.* 2. 8. 75.
Hæreticorum filii quas pœnas sustineant, *lib.* 2. 8. 31. cum sequentibus.
Hæretici nepos ex filia non incurrit pœnas, n. 35.
Hæretico respiciente, ejus liberi nullam pœnam patiuntur, *lib.* 2. 8. 37.
Hæretici filius an privetur beneficiis Ecclesiasticis ante crimen patris obtentis? n. 54. cum seqq.
Hæreticus jure ipso beneficiis Ecclesiasticis privatur, *lib.* 2. c. 8. n. 60. & 61. Idem est de fautoribus hæreticorum, n. 65.
Hæretici filius ante crimen conceptus an pœnis subiciatur? n. 4.
Hæreticorum bona ad fiscum Principis secularis spectant, *lib.* 2. 9. 138.
Hæreticorum libros legentes aut retinentes excommunicatione ligantur, *lib.* 2. 10. 116.
Hæretici de generali consuetudine igne absumuntur, numer. 118. Quando vivi, vel mortui comburantur, num. 119.
Hæretici traditi curiæ seculari debent interfici, numer. 115.
Hidalgus in Hispania quis dicatur? *lib.* 2. 11. 22.
Hypotheca pro dote à quo tempore incipiat, *lib.* 1. 7. 15.
Transit in quemlibet successorem, *ibid.* n. 16.
Pro dote augmento quando nascatur, *ibid.* n. 27.
Tacita dotalis an cesset propter expressam? *ibidem*, numer. 30.
Tacita hypotheca prior antefertur posteriori expressæ, *ibid.* n. 43.
Nulla competit vendenti habita fide de pretio in re ipsa, quam distrahit, *ibid.* n. 53.
In tractatu hypothecarum sæpissimè fallit regula: *Si vincit emens re, &c.* *ibid.* num. 57. Quæ regula generaliter limitatur, ubi datur diversa vincendi ratio, n. 58.
Creditores cum hypotheca chirographariis anterioribus præferuntur, *ibid.* n. 124. Etiam si sint privilegiati, *lib.* 1. cap. 16. n. 58.
Hypothecæ credit omne incrementum rei, tam intrinsecum, quam extrinsecum, *lib.* 1. 8. 16.
Hypotheca non liberatur, nisi totum, pro quo est obligata, solvatur, *ibid.* n. 19.
Inter hypothecam, & legatum differentia quoad venialium comprehensionem, *lib.* 2. 5. 21.
Hypotheca an verbo alienationis comprehendatur? *lib.* 2. c. 16. n. 66. & 67.
Hypothecæ bona Ecclesiæ subijci non possunt, *lib.* 2. 16. 74. Quid de Hypothecæ generali, n. 75.
Hypotheca specialis, & generalis quoad alienationis periculum non differunt, *lib.* 2. 16. 76.
Hypothecaria non datur contra tertium possessorem meretriciam ad *Covarruviam*.

cium, *lib.* 2. 5. 18. cum alijs.

Homicidæ quomodo puniantur, *lib.* 2. 9. 21.
Homicida an in foro animæ teneatur propter mortem illatam quid pecuniarium præstare, aut opera pia pro anima defuncti facere, *lib.* 2. c. 10. n. 64. & 65.
Homicida proditorius dicitur, quid dormientem, aut insantem enecat, *lib.* 2. 20. 68. Idem est si inimicum securre perimat, num. 71. 72. Aliud est, si quis in rixa à tergo occidat dimicantem cum consanguineo, vel amico, *ibid.*
Homicida ad funetis sumptus non tenetur, quod limitatur, *lib.* 2. 16. 53.
Homicidium mortis pœna est dignum, *lib.* 2. 9. 16. Quomodo apud diversas nationes puniatur, n. 17.
Homicidium sola pœna pecuniaria puniri, an justè statui possit, *lib.* 2. c. 9. nu. 18. & 21. Etsi gravissimum crimen, num. 20.
Homicidium proditorie factum præsumitur, *lib.* 2. 20. 79.
Homines veniæ spe facili ad delinquendum prolabantur, *lib.* 1. c. 20. n. 93.
Homo liber pignori dari nequit, *lib.* 2. 1. 9.
Mortuus præsumitur post centesimum, ætatis annum, *lib.* 2. 7. 29.
Homo liber suo consensu solo effici servus non potest, *lib.* 2. 8. 133.
Homo non est dominus membrorum suorum, n. 134.
Homines abjectæ conditionis nimium pecuniam amant, *lib.* 2. 9. 18.
Homo nequit consentire in mortem, vel damnum corporis sui, *lib.* 2. 10. 3.
Honor apud honestos viros, ac nobiles plurius quam vitæ habetur, *lib.* 1. 11. 9.
Pro honore tuendo licet in foro animæ, aggressorem occidere, *ibid.* n. 10. Eius amissio morti assimilatur, n. 36.
Hospitalis Rector tenetur stare locationi antecessoris de bonis ad illud pertinentibus, *lib.* 2. c. 15. n. 115.

I

Ignorantia invincibilis, sive probabilis juris, vel facti excusat à peccato, *lib.* 1. 1. 5.
Quæ sit hæc ignorantia, *ibid.* n. 6.
Invincibilis seu culpabilis non excusat, *ibid.* n. 7. Minuit tamen malitiam actus, & aliquando potest à mortali excusare, *ibid.*
Ignorantia affectata quæ sit, *ibid.* n. 8.
Potius auget, quam minuit peccatum, *ibid.*
Ignorantia invincibilis possunt excusari, qui ob bonum finem se ipsos interficiunt, *lib.* 1. 2. 60.
Immemoralis præscriptio tantum potest, quantum Principis privilegium, *lib.* 1. c. 17. n. 74. & 79.
Immunitas Ecclesiastica unde dicta, *lib.* 2. 20. 2. Quotuplex, num. 3. In quo differat à libertate, n. 5. Quid sit? n. 6. Quo jure inventa, n. 8. cum seqq. A quo tempore cœpit, n. 6. Circa eam statum juri Canonico, n. 24.
Immunitatem habet Ecclesia Episcopali auctoritate constructa, *lib.* 2. 20. 25. Non consecrata, num. 26. Non dum perfectò ærificata, num. 27. Ubi quid de directæ, gaudet polluta, num. 28. Qui si apud hostes sit, num. 29.
Quoad immunitatem quantum possit consuetudo, num. 30. cum seqq. Immunitatis privilegium an restringi debeat, n. 34. cum seqq.
Quoad immunitatem, quæ loca Ecclesiæ appellatione contineantur, n. 39.
Immunitatem defenditur, qui ad Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum liber confugit, secus si captus, num. 33. 34.
Immunitatem regulariter consequitur omnis ad Ecclesiam confugiens, *lib.* 2. 20. 55.
Immunitate privatur proditorie decidens, num. 56. cum alijs. Quid de vulnerante, *ibid.* Quid de deducente, ut alius occidat, num. 66. Quid de enecante veneno, n. 67.

Ii hinc

INDEX.

num. 67. Quid de occidente infante, 68. 69. De occidente a tergo rixantem cum consanguineo, vel amico, num. 72.

De occidente inimicum in duello, num. 73. De inferente proditorie injuriam atrocem, num. 74. De iudice, accusatore, vel teste dante causam morti infantis, num. 75.

De homicida absque insidiis, num. 76. cum sequentibus Immunitate an juvenatur raptores virginum, lib. 2. c. 20. n. 80 & 81.

Immunitate non defenditur assassinus, ibid. num. 82. cum aliis.

Immunitate gaudet excommunicatus, num. 119. Interdictus, num. 120. Quid de infideli, num. 121. De hæretico, num. 125. cum aliis. De Religioso apostata, num. 127.

Gaudet, qui Ecclesiam ingreditur, iustitia ministris cum persequentibus, num. 128. Qui a manibus satellitum fugit, num. 130. Qui ab aliis vi eripitur, num. 131. Qui satellitem secum ad Ecclesiam violenter adportat, num. 132. Nec non carceris effractor, num. 133. Quid de damnato ad tritremes, vel metallum, & de bannito, aut exule, num. 134. 135. Quid de illo, qui præfinito iuramento de redeundo ad carcerem Ecclesiam petit, num. 136.

Immunitate privantur depopulatores agrorum, num. 138. 139. Publici latrones, numer. 141. Quid de furibus, num. 143. 144. Privantur rei læsæ Majestatis, num. 146. An gaudeant qui graviora crimina, quam expressa commiserint, numer. 147. 148. Quia de debitoribus, vel mercatoribus fallitis, num. 149. cum sequentibus.

Delinquens in Ecclesia num. immunitate defendatur, n. 161. cum seqq. Non defenditur adulterium, vel raptum in Ecclesia perpetrans, n. 163.

Ab omnium Ecclesiarum immunitate excluditur, qui in una deliquit, n. 167. Non excluditur, qui leve delictum admisit, n. 169. Quid si quis vulneret cum magna sanguinis effusione, n. 170.

Utrum immunitate gaudeat propè Ecclesiam delinquens, n. 171. cum seqq.

Immunitate privatur qui occidit extra Ecclesiam, quem ab ea violenter extraxit, n. 176. Quid de occidente existentem in Ecclesia sagitta à loco non Sacro missa, & è contra, n. 178. cum seqq.

Mandans extra Ecclesiam patrari delictum intra illam, & è contra an immunitate privetur, n. 181. 182.

Fur contrahens re furtivam in Ecclesia an immunitate potitur, n. 186. Quid si furtum fiat in loco Sacro, numer. 187. 188.

Immunitate an privetur sacrilegus, n. 187.

An Clerici, n. 194. cum seqq.

An occidens Episcopum, vel Clericum, num. 195. Quid de sodomita, numer. 196. Quid de monetariis, numer. 197.

Mandans committi delictum exceptum non est immunitate indignus, vide sup. n. 181.

Immunitatem consequitur, qui Ecclesie januam inveniens clausam, serram, vectem, vel aliud simile apprehendit manibus, numer. 209. idem est de illo, qui ex privato loco se projiciens in Sacrum intra ambitum ejus capit, antequam terram corpore tangeret, numer. 210.

Extrahus ab Ecclesia per partem corporis, vel vestis extra eam existentis an gaudeat immunitate, n. 211. 212.

Gaudet cum armis prohibitis ad Ecclesiam confugiens, n. 218.

Immunitati an possit renunciari, n. 231. 232.

Impedimentum, quod per impedium potest amoveri, non excusat, nec tale judicatur, lib. 1. c. 53. Limitatur, quando difficile tolli potest, ibid.

Imperatorum sententia in *L. quisquis, C. ad Jul. Majest. examinatur*, lib. 2. c. 8. n. 22.

Impossibile reputatur, quod ab alieno pedit arbitrio, n. 56.

Inanimata ob scelus hominis solent extinguere, lib. 2. c. 8. num. 17.

Offendit homines judicantur ac plectuntur, ibid. n. 18.

Indefinita oratio ex vi propriae significationis non æquivalet universali, lib. 1. c. 22.

Æquivaler, si appareat de mente proferentis, ibid. n. 23.

Item si æquè conveniat omnibus sub universali contentis, ibid. n. 27. 41. Aut si per nomen collectivum proferatur, num. 38.

Indefinita pro universali non accipitur, quoties aliqua differentia inter contenta sub universali reperitur, ibidem num. 33.

Quando apud logicos habeatur pro universali, vel particulari, ibid. n. 35.

Negativa æquipollet universali, ibid. n. 36.

In lege posita quando vim habeat universalis, ibid. n. 37. Et quid in statutis, n. 38.

Indefinita affirmativa in depositione testium non cedit pro universali, secus negativa, ibid. n. 48.

Indefinita usurpatur pro universali favore pæ causæ, ibid. num. 49.

Indefinita sive affirmativa, sive negativa non æquivalet universali, si absonus resulter intellectus, ibid. n. 50.

Indefinita oratio quando universali æquivalet, lib. 2. c. 5. num. 25.

De indictionum usu ad temporis computationem, lib. 1. c. 12. 16. cum seqq.

Inducta ad diminutionem non debent attingentium operari, lib. 1. c. 6. 25.

Inducta ad unum finem non possunt contrarium operari, lib. 1. c. 9. 47.

Inducta ad unum finem possunt indirectè contrarium operari, lib. 2. c. 5. 50.

Secus directè, lib. 2. c. 10. n. 75.

Inimicorum famam lædere, non decet, lib. 1. c. 11. 14.

Inimicus an benevolentia signa exhibere teneatur, lib. 2. c. 70.

Infames de jure civili tales Canonico habentur, nisi aliter cautum reperitur, lib. 2. c. 39. Ad Ordines Ecclesiasticos promoveri nequeunt, n. 40.

Infamia juris, vel facti quando privet beneficio Ecclesiastico quaesito, aut impediatur acquirendum, lib. 2. c. 8. 59.

Infamia ex sententia arbitratorum non contrahitur, lib. 2. c. 116.

Injuria verbalis dicitur etiam, quæ per scripturam fit, lib. 1. c. 112.

Atrox verbis quoque potest irrogari, ibid. n. 3.

Injuriarum actione, non tenetur, qui exprobranti falsum, vel occultum crimen responderet, *Mentiris*, ibid. n. 6.

Injuria an sit, dicere: *falsum*, aut *mendacium dicitis*, ibidem num. 11.

Ab injuriis oportet abstinere, ibid. n. 13.

Injuriam atrocem inferens proditorie nobili, Ecclesiastica immunitate non gaudet, ibid. n. 36.

Injurias remittere Regij animi proprium est, ibid. n. 41.

Injuriarum actio non datur in eum, qui absque animo injuriandi quid injuriosum profert, ibid. n. 44.

Injuriam irrogans provocatus mitius est plectendus, ibid. n. 47. Sed si verba injuriosa solum ad defensionem referantur, nullam pœnam meretur, n. 48.

Si injuriis, seu contumeliis duo se invicem afficiant, nec appareat, quis provocator, & quis provocatus fuerit, actio utriusque compensatione tollitur, ibid. n. 50. Fiscus tamen ab utroque pœnam sibi lege debitam exigit, n. 51.

Injuriam inferens in judicio acrius puniri debet, ibid. n. 53.

Atrox injuria est, quæ, præfente Prætoris, fit, ibid. n. 54.

Absque dolo injuria non inferatur, ibid. n. 56.

Injuriarum tenetur actione, qui crimen, quem adversario obijcit in judicio, non probat, nisi protestatione, vel alia justa causa excusetur, ibid.

Injuria natu, vel signis aliis potest inferri, ibid. n. 46.

Injuria

INDEX.

Injuria gravis quæ sit, iudicis arbitrio relinquatur, ibidem num. 65.

Injuriam nobis inferentes odio prosequi non licet, lib. 2. c. 10. 40.

Injuriam passus, odio deposito, agere ad pœnam potest, n. 41. An teneatur ab accusatione desistere, si sibi interesse offeratur, n. 43.

Injuriam remittens in foro animæ, ut absolvatur, non videtur jus aliquid ad forum externum spectans condonare, n. 46. Limitatur, n. 47.

Injuriarum actione remissa, superest actio ad damnum in re familiari datum, n. 49.

Injuriam inferens ad quid teneatur, n. 250.

Injuria & damnorum taxatio quomodo fiat, n. 81.

Injuria plures verbales uno impetu proferens pro uno delicto punitur, licet acrius, n. 91. Quid si statuto pro singulis contumeliis certa pœna imponatur, numer. 92.

Injurians an teneatur in foro animæ aliquid præstare ob injuriam, n. 64. cum seqq. Debet veniam ab offenso postulare, n. 67.

Injurians ad sui defensionem quando damnum resarcire cogatur, n. 71.

Injurians quotupliciter conveniri possit, n. 78. Potest pro expensis, & damnis principaliter, vel incidenter conveniri, n. 80.

Injuriatus in foro animæ debet veniam concedere deprecanti, n. 67. Odium deponere, etiam venia non petita, num. 68.

Innocens justè, sive injustè damnatus quomodo possit se à Justitiæ Ministris defendere, lib. 1. c. 2. n. 80. Vitam amittere ob commune bonum tenetur, ibid.

Innocentes punire, ob aliena peccata an liceat, lib. 2. c. 8. n. 6. 7. & 10.

Innocentes plechere ab omni jure alienum est, n. 9.

Occidi non possunt pro salute Republicæ, sed tradi, etsi prævideatur occiso, fas est, n. 9. Quid si nolit consentire sui ipsius traditioni, ibid.

Innocentes aliquando pro alienis peccatis Divino judicio pœnas dant, n. 10. 11. & 20. Idem de jure humano; iusta existente causa, fit, n. 12. 13.

Inquilinus an possit ædem locatam relinquere ex superveniente causa, lib. 2. c. 15. 65. Quid si habitatio impedita sit, n. 66.

Expelli potest, urgente domini necessitate, licet locatio iuramento, & hypotheca roboretur, n. 72.

Non ejicitur à singulari successore, n. 73. Sic ab hærede, num. 74.

Inquilini ejiciendi jus ob domini necessitatem cedi nequit, ibid.

Expellitur, non obstante pacto de non ejiciendo inquilino, n. 76. 79. Aliud est de pacto expresso de non ejiciendo ob domini indigentiam, n. 80.

Inquisitio fieri nequit de delictis manifestatis per famosum libellum, nisi aliunde fama oriatur, lib. 1. cap. 11. num. 51.

Insinuatio donationis quid sit, lib. 2. cap. 4. num. 35. Quibus de causis inventa, ibid. An requiratur, cum in contractu oneroso remissio intervenit, n. 36. 37. & 41.

Institutio in re certa aliena nullius momenti est, lib. 2. c. 18. 96.

Institutus in usufructu omnium bonorum dicitur in re certa institutus, lib. 2. c. 16. Non convenitur à creditoribus hæreditariis, n. 26. Quid si alius post ejus mortem universaliter instituat, nullo de præfente dato coherede, n. 24.

Institutus in usufructu bonorum omnium non dato coherede, intelligitur universaliter institutus cum onere restitutiendi, cum moriatur, hæreditatem successoribus ab intestato testatoris, n. 35.

Institutus in re certa loco legatarii est, & particularis successor, lib. 2. c. 18. 94. Sed habitu est hæres universalis, n. 95. Nullo universalium hærede instituto, ipse universalis *Faria ad Covarruviam*.

est successor, n. 96.

Instrumenti productio, quod, vel tenor ejus de verbo ad verbum in actis non relinquatur, nullius est momenti, lib. 1. c. 34.

Instrumentorum productio duplex, ibid. n. 35.

Instrumenta falsa faciens, vel eis utens, quomodo puniatur, lib. 1. c. 15.

In instrumentorum confectio quæ sunt de necessitate adhibenda, remissivè, lib. 1. c. 12. 19.

Instrumentis duobus apparentibus, de quorum prioritate non constat, illud prævalet, quod habet horam, quæ fuit confectam, aut quod favor possessori, lib. 1. c. 16. Fallit, si fisco agente ex causa onerosa contra possidentem titulo lucrativo, quia possessio non juvat, sed pro fisco præsumitur, ibidem. Quid si habens instrumentum, hora expressa adversus possidentem contendat, ibid.

Instrumentum ejus, qui possidet etiam titulo lucrativo creditur prius factum, quam actoris ex causa onerosa, ibid. n. 19.

Instrumentum fisci antequam non præsumitur, quando agit contra possidentem ex simili causa, ibidem.

Instrumentum edere, contumaciter resuens, quibus pœnis afficiatur, remissivè, n. 18. 7.

Ut privetur jure, quod habet ex instrumento, quod edere recusat, bis interpolatè est præmonendus, ibid. n. 8.

Ab instrumentorum editione quibus de causis possit se aliquis excusare, ibid. n. 9.

Instrumenta falsa pluries in eadem causa ex intervallo producens pro uno delicto coeretur, lib. 2. c. 10. 100.

Instrumentum exequi non potest, nisi debitum antea liquiderit, lib. 2. c. 11. 9.

Ex conditionali agi exequitivè potest, si conditionis implemmentum apud Judicem proberit, n. 13.

Abque clausula guarantee an de jure Regio paratam executionem habeat, n. 22. cum seqq.

Instrumentum confectum ubi paratam executionem habet ex statuto, an si præfentur, ubi tale statutum non est, agi exequitivè possit, & quid è contra, lib. 2. c. 11. 26. 27.

Instrumenti publici fides quomodo tolli possit, lib. 2. c. 112. Duo testes sufficiunt, num. 113. Est in arbitrio Judicis potius duobus testibus, quam instrumento credere, n. 114. Si sit unus testis pro instrumento, tres ad probationem desiderantur, n. 116. Quibus testibus magis credendum, an comprobantibus, vel impugnantibus instrumentum, ibidem. Quos testes tam instrumentarii, vel non instrumentarii desiderantur, numer. 117. cum aliis.

Instrumentum apud Principem confectum per testes reprobari non potest, n. 118. Quot & quales testes de jure Regio ad impugnandum instrumentum publicum requirantur, n. 124.

Instrumentum non publicum duobus evertitur testibus, num. 125.

Instrumentum publicum pro quo Tabellio, qui id confecit, testificatur, quomodo jure Regio possit impugnari, num. 126.

Intentionis propria fundamentum, etsi in negativa constat, tam actor, quam reus probare cogitur, lib. 2. c. 10.

Interdicto Ecclesiastico communitas affici potest, quo & infantes ligantur, lib. 2. c. 150. Continentur impuberes habentes usum rationis, n. 151. Non, si eo careant, ibidem. Quid si durante interdicto, ad rationis usum perveniant, n. 152. Infantes an possint in loco Sacro sepeliri, n. 157.

Interdicta Civitate, cives etiam absentes comprehenduntur, lib. 2. c. 152. Fallit in habente duplex domicilium, ibidem.

Interdictum Ecclesiasticum est pœna spiritualis, n. 153.

Interdicto innodatur, qui in Civitate interdicta domicilium constituit, n. 154. Limitatur, ibid.

Ab interdicto generali eximitur civis innocens, qui domicilium aliud transfert, n. 156.

Idem est si communitas dissolvatur, n. 157.

157

157